Egy tanmese a változásról, és az Isteni kegyelemről. Pál apostolról, aki legnagyobb keresztény üldözőből lett hívő emberré – tanulsága ez annak, hogy Istenben minden lehetséges.

„ Saul még mindig lihegett a dühtől, és halállal fenyegette az Úr tanítványait. Elment a főpaphoz, s arra kérte, adjon neki ajánlólevelet a damaszkuszi zsinagógához, hogy ha talál ott embereket, férfiakat vagy nőket, akik ezt az utat követik, megkötözve Jeruzsálembe hurcolhassa őket.

Már Damaszkusz közelében járt, amikor az égből egyszerre nagy fényesség ragyogta körül. Földre hullott, és hallotta, hogy egy hang így szól hozzá:

"Saul, Saul, miért üldözöl engem?"

Erre megkérdezte: "Ki vagy, Uram?"

Az folytatta: "Én vagyok Jézus, akit te üldözöl. De állj fel és menj a városba, ott majd megmondják neked, mit kell tenned."

Útitársainak elakadt a szavuk, mert hallották a hangot, de látni nem láttak semmit. Saul feltápászkodott a földről, kinyitotta a szemét, de nem látott. Úgy vezették be Damaszkuszba, kézen fogva.
Három napig nem látott, nem evett, és nem ivott.
Damaszkuszban volt egy Ananiás nevű tanítvány.

Az Úr egy látomásban megszólította: "Ananiás!" "Itt vagyok, Uram!" - felelte.

S az Úr folytatta: "Kelj fel és siess az Egyenes utcába. Keresd meg Júdás házában a tarzuszi Sault. Nézd: imádkozik."

És látomásban látott egy Ananiás nevű férfit, ahogy belép hozzá, és ráteszi a kezét, hogy visszanyerje látását."

Ananiás tiltakozott: "Uram, sokaktól hallottam, hogy ez az ember mennyit ártott szentjeidnek Jeruzsálemben. Ide pedig megbízatása van a főpapoktól, hogy bilincsbe verjen mindenkit, aki segítségül hívja a nevedet."

Az Úr azonban ezt válaszolta neki: "Menj csak, mert választott edényem ő, hogy nevemet hordozza a pogány népek, a királyok és Izrael fiai között. Megmutatom majd neki, mennyit kell nevemért szenvednie."

Ananiás elment, betért a házba, és e szavakkal tette rá kezét: "Saul testvér, Urunk Jézus küldött, aki megjelent neked idejövet az úton, hogy visszakapd szemed világát, és eltelj a Szentlélekkel." Azon nyomban valami hályogféle vált le szeméről, és visszanyerte látását. Felállt,megkeresztelkedett, majd evett és erőre kapott és máris tanította a zsinagógákban, hogy Jézus az Isten Fia.

Akik hallgatták, mind csodálkoztak, mondván: "Hát nem ez tört vesztükre Jeruzsálemben azoknak, akik ezt a nevet segítségül hívják? Ide is nem azért jött, hogy bilincsbe verve a főpapok elé hurcolja őket?" Saul azonban mind határozottabban lépett fel, s mert azt bizonyította, hogy Jézus a Messiás, zavarba hozta a damaszkuszi zsidókat.

Amikor már jó idő eltelt, a zsidók megállapodtak, hogy megölik. Saulnak tudomására jutott szándékuk. Éjjel-nappal szemmel tartották még a kapukat is, csakhogy eltehessék láb alól. A tanítványok azonban kiszöktették éjszaka, kötélen leengedték a falon át egy kosárban.

Amikor Jeruzsálembe ért, a tanítványokhoz akart csatlakozni, de mind féltek tőle, nem hitték el, hogy tanítvánnyá lett.
Végül Barnabás mégis maga mellé vette, és elvitte az apostolokhoz. Elmondta nekik, hogy látta az úton az Urat, hogy mit mondott neki, s milyen bátran beszélt Damaszkuszban Jézus nevében.
Ezentúl velük járt-kelt Jeruzsálemben, s nyíltan beszélt az Úr nevében.

Pál apostol életének legnagyobb tanulsága az, hogy bár Pál élesen Krisztus ellen tevékenykedett, az Úr mégis felkarolta és népek térítőjévé tette őt. Bármelyikünk érezte már életében a nehézséget, a harag és az üldözés érzésének megannyi megnyilvánulását. S Pál példáját szemlélve, még a legnagyobb hitetlen emberből is Isten képes hívő keresztény embert varázsolni. Lehet, épp valamely családtagunk szenved hitetlenségétől, de ne felejtsük, hogy Isten minden imát meghallgat, melyet hozzá teljes hittel intézünk. Képes volt Pál lelkét is jó irányba terelni, hogyne lenne képes ezt a miénkkel is megtenni.

Ahogy a Zsoltárok könyvében is olvasható:

„ Tudjátok, hogy az Úr csodákat tesz hívével! Meghallgat az Úr, ha hozzá kiáltok.” (Zsolt 4, 4)